

jo vedrørende Kommissionsarbejde paa dette Omraade. Vi har før haft Kommissioner, vi har set langvarige Forhandlinger og gentagne Fremsættelser, der ikke har ført til noget Resultat. Naar man nu laver en hel lille Handelsrigsdag med 26 Medlemmer, der sidder og holder Møder i lang Tid, frygter jeg for, at vi faar en meget tyk Betænkning, hvor en hel Række Mindretal fremsætter deres Særønsker og Krav om Beskyttelse for just denne Kreds af Medborgere. Naar man har faaet en saadan Betænkning, er man i Virkeligheden ikke kommet en Smule videre, end man vilde være i Forvejen. Og i alt Fald vil det tage megen Tid og koste mange Penge. Jeg tror, det vilde have været bedre, om man havde indsamlet de Oplysninger, man anser for nødvendige, og derefter havde forelagt et Lovforslag. Derved vilde vi hurtigt have faaet at vide, hvad Ministeriets Standpunkt er. Det vilde have været billigere og mere praktisk, men nu lader det sig jo ikke gøre at ændre Lovforslaget, og jeg skal derfor anbefale at stemme for det.

Handelsministeren (Tyge Rothe): Jeg kan i et og alt tiltræde de Udtalelser, der blev fremsat af Venstres Ordfører (Johannes Jensen). I øvrigt giver de faldne Udtalelser mig kun Anledning til at takke for den overordentlig velvillige Behandling, der er blevet dette Lovforslag til Del.

Til den sidste ærede Taler skal jeg sige, at naar han mente, at den valgte Fremgangsmaade ikke var den rigtige, kan jeg ikke ganske følge ham deri. Næringslovgivningen er et saa stort Omraade, at jeg ikke tror, man kan undgaa en Kommissionsbehandling af det. Men jeg kan godt forstaa det ærede Medlems Frygt for Kommissioner. Jeg kan ogsaa erkende, at Sporene kan skræmme, men det er jo ikke givet at denne Kommission vil komme til at arbejde saa længe. Meget vil afhænge af, hvorledes Arbejdet lægges til Rette. Og da det bliver Departementschefen i Handelsministeriet, der bliver Formand for Kommissionen, mener jeg, at man i nogen Grad har det i sin Haand, at Arbejdet ikke trækkes i Langdrag. I Folketinget blev der fra en enkelt Side sagt noget lignende, idet den ærede Ordfører for det radikale Parti mente, at man ikke behøvede en ny Kommission, men kunde benytte den gamle Kommissions Arbejde. Jeg svarede dertil, at denne Kommissions Betænkning fra 1893 paa mange Maader var forældet, saa at man ikke uden videre kunde bruge den som Grundlag for

et Lovforslag. Men det er ganske givet, at det Arbejde, der er nedlagt i denne Betænkning, ikke vil blive sat til Side. Man vil tage sin Tilflugt til det, naar man skønner det nødvendigt. Jeg mener, som sagt, at den af mig valgte Fremgangsmaade er den rette. Saa vidt jeg har forstaaet, har man heller ikke noget mod den foreslaaede Sæmmensætning af Kommissionen. Jeg indrømmer, at den er stor, men jeg har ikke ment det muligt at begrænse Antallet af Medlemmer mere, end her er sket. Med disse Bemærkninger skal jeg atter takke for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til og Ændring i Lov Nr. 489 af 12. September 1919.

(Første Behandling findes i Tidenden (Sp. 1248).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1--3 (se Tillæg C. Sp. 373) samt dets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov Nr. 126 af 28. April 1916 om offentligt Tilskud til Læge- og Sygebefordringskasser paa Færøerne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1274).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Indhold og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.